

bod, der er accepteret af det erstatningsansvarlige kommunalbestyrelsesmedlem, som har betalt bodsbøbet inden den fastsatte frist. Denne adgang foreslås lovfæstet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 52, stk. 4, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder således i lighed med Klagereformudvalget, at den overordnede tilsynsmyndighed må have mulighed for af egen drift at ændre statsamtmandens afgørelse om at undlade at anvende sanktioner, også når den relevante sanktion er anlæggelse af erstatningssag. Statsamtmandens afgørelse om at undlade anvendelse af sanktioner vil således formentlig ikke blive påklaget til indenrigs- og sundhedsministeren af det pågældende kommunalbestyrelsesmedlem, med deraf følgende mulighed for at ændre afgørelsen i såvel skærpene som lempende retning. Men hvor statsamtmanden har truffet en forkert afgørelse, herunder en afgørelse om ikke at anlægge et erstatningsretligt søgsmål, findes det ikke hensigtsmæssigt, at sanktioner ikke kan anvendes.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til de foreslåede bestemmelser i lov om kommunernes styrelse § 52, stk. 4, og § 53, stk. 2.

7.3.3. Adgang til at pålægge statsamtmanden at tage en sag op til behandling

Det følger af den gældende bestemmelse i § 61 a, stk. 2, at indenrigs- og sundhedsministeren kan pålægge et tilsynsråd at tage en sag op til behandling for at tage stilling til, om der skal anvendes sanktioner efter § 61.

Dette ligger efter *Klagereformudvalgets* opfattelse helt i forlængelse af funktionen som styrende myndighed på tilsynsområdet. Udvalget finder, at denne adgang til at pålægge statsamtmanden at tage en sag op er den eneste måde, hvorpå den overordnede tilsynsmyndighed forudgående bør kunne få indflydelse på statsamtmandens sagsbehandling. Der henvises til betænkning 1395/2000, side 289.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har affattet lovforslaget i overensstemmelse med Klagereformudvalgets forslag. Der er således ikke tale om, at retstilstanden ændres på dette punkt.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 54.

7.3.4. Opsættende virkning

Lov om kommunernes styrelse regulerer *efter de gældende regler* ikke spørgsmålet om opsættende virkning. Der er imidlertid – i overensstemmelse med, hvad der antages at være gældende i almindelighed i forvaltningsretten – fast antaget, at såvel tilsynsrådet

som Indenrigs- og Sundhedsministeriet på ulovbestemt grundlag kan tillægge klager som led i administrativ rekurs opsættende virkning.

Klagereformudvalget finder, at det bør lovfæstes, at såvel statsamtmanden som den overordnede tilsynsmyndighed i både rekursager og sager, der tages op af den overordnede tilsynsmyndighed af egen drift, kan tillægge en sag opsættende virkning, jf. betænkning 1395/2000, side 298. Klagereformudvalget foreslår endvidere, at den overordnede tilsynsmyndighed skal have adgang til at ophæve statsamtmandens beslutning om at tillægge en sag, der behandles af den overordnede tilsynsmyndighed, opsættende virkning, jf. betænkningens lovudkast § 60.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan tilslutte sig klagereformudvalgets forslag, og den foreslåede bestemmelse i § 55 i lov om kommunernes styrelse, som affattet ved *lovforslagets § 1, nr. 16*, er affattet i overensstemmelse hermed.

8. Regulering af overtilsynet

Efter gældende ret er det almindeligt antaget, at det på ulovbestemt grundlag påhviler ethvert fagministerium at føre et vist tilsyn med forvaltningen af de sagsområder, der henhører under ministeriets område – det såkaldte overtilsyn. Dette gælder også i forhold til den del af forvaltningen, der udøves af kommunerne.

Ministerierne antages som led i overtilsynet at have en forpligtelse til generelt at følge med i, hvorledes lovgivningen inden for ministeriets område administreres, herunder om lovgivningen generelt overholdes, og om den fortsat er hensigtsmæssig. Det er endvidere af Folketingets Ombudsmand antaget, at det gælder et krav om, at fagministerierne i nogle tilfælde foretager nærmere undersøgelse af og tager stilling til en kommunes dispositioner i enkeltsager. Ombudsmanden har i en udtalelse, der er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 1994, side 296 ff., bl.a. udtalt, at det er vanskeligt generelt at angive mere præcist, med hvilken klarhed der måtte foreligge en ulovlighed, førend et ministerium i kraft af overtilsynet har pligt til at realitetsbehandle en sag, og at dette må afhænge af, hvorvidt de for ministeriet foreliggende oplysninger peger i retning af, at der kunne foreligge en ulovlighed, og hvorvidt denne ulovlighed angår mere væsentlige forhold. Folketingets Ombudsmand har desuden i denne udtalelse antaget, at det ulovbestemte overtilsyn omfatter såvel fagministeriets egen lovgivning som almindelige offentligtretlige regler.

Fagministerierne er ikke i medfør af det ulovbestemte overtilsyn tillagt en beføjelse til at træffe bindende afgørelser eller foretage bindende retlige skridt,